

देशमाटो होइन

- निमेश गिरी

रगतको आहालमाडुवेको मेरो देश

ईतिहासको गैरवमामस्तिकदै छ,

समानताउदघोषको लालुपाते रोप्यै

विभाजनको सिउँडी उर्मादै छ

नारी स्वतन्त्रताको नारा उराल्दै

ठमेलमाउर्गाउदैछ आधुनिकता

त्यसैले कुर्लन्छे गौथली

देशमाटो होइन्

हिजो रुकुममा छरेको क्रान्तीको विंज

काठमाडौंमा अस्ताएको छ

हरेक रात परीवर्तनको विगुलको फुक्दै

वियर र स्कचकाबोतलपोखिदैछ, यत्रतत्र

नारीअस्मिताकाबुलन्दआवाजहरु

रत्नपार्ककाआँकाशे पुलमा सन्ध्यामावयेली खेल्छ,

त्यसैले चमेलीपाखुरी सुर्कन्छे

देशमाटो होइन्

खेतकाफाँटहरुमाउप्रिएकाभारहरु
मौलाएर उर्वर भुमीबन्जर बन्दैछ
अथाहाशक्तिबोकेकागोरे र हर्के
माने भव्याङ्गमा देउरालीभावै
पदचापनाष्टैछनसिमापारीको
बल, बैंश र बुद्धिलाई बन्धकी राख्दै
कान्तिपुरको जाहाजे घरमा
अलिकति, मिठो चामाल र सुनौलो भविष्यको
रत्ति रागमाकामुकवन्दै
चिच्याउँछ, अरव, बहराईन र कोरीयावाट
देशमाटो होइन्

समानताको गुलाफको बोटमा
स्वतन्त्रताको लालुपातेमा
रक्तिमआभा छरेर
काला रातमा परीवर्तनका राँको सल्काउने
हरी प्रसाद मृत्यु सयाँमाछ्टपटाउदै
धिकर्दिँछ, विगतको क्षणलाई
जसले परीवर्तनकाफूलफुलाउन सकेन
ऊकुलन्छ,
देशमाटो होइन
माटो देशहोइन्

भावनाको गहीराईमाझुवेर
भुगोलको सिमाभित्र कैद भएका
अस्त्वकाआयाममाप्रश्नचिन्हलागेका
असंख्य जमात,
स्वभिमानको लडाईमा पराजीत
विकाशका सपना स्खलित
मानिसकाबिचमाअमानिस
विचारको खालमाअविचार
स्वतन्त्रताको नाममाबन्दी
बनेकाकयौं माटोकाजनहरु
वरुदवन्दै पड्कनतयार
नेपालीकुर्लदै छ
देशमाटो होईन
देशभावनाहो ।

हालः युएई